

[Lis Starcke]

Jeg selv sagde, at de læger, der nu protesterer, har handlet lovlig sent. Hvor var de, dengang loven om fri abort blev vedtaget? De måtte bedre end den almindelige befolkning vide, hvad det hele drejer sig om. Til kristeligt folkepartis forslags § 1, nr. 2, anførte én, at det ikke var konsekvent med denne undtagelse, for barnet var dog uden skyld i den kriminelle handling og kunne blive et udmærket menneske.

Jeg skal lige tilføje, at et flertal dog nok vil kunne stemme for det foreliggende forslag, men med den tilføjelse, at loven må følges op af sociale reformer og af en højst nødvendig folkeoplysning om prævention og om følgerne af ens handlinger.

Wilhelm (VS):

Det var fristende at sige sin ubesmykkede mening om kristeligt folkepartis abortkampagne, men jeg tror, at formanden ville få svare problemer med forretningsordenen, så jeg skal undlade det og holde mig strengt til lovforslaget.

Først og mest principielt vil jeg sige, at vi er tilhængere af den størst mulige individuelle frihed. Det vil sige, at vi kun godtager sådanne indskrænkninger, som er nødvendige, fordi den enkeltes frihed ellers begrænser andres frihed og udfoldelsesmuligheder. Men om så 99 pct. af den danske befolkning var imod abort, så burde de ikke påtvinge den sidste procent deres standpunkt, for det hindrer ikke de 99 pct. i at leve efter deres opfattelse, at den sidste procent også får mulighed for at leve efter sin. Fri abort tvinger ingen – kristeligt folkepartis forslag går derimod ud på at påtvinge andre forslagsstilleres synspunkter og moralbegreber.

Det mest interessante i mine øjne ved kristeligt folkepartis forslag er, at det ikke er et konsekvent, altså et principielt, standpunkt imod det, man så smagfuldt kalder fosterdrab. Børnene er Guds gave, siger kristeligt folkeparti, men der er dog undtagelser. Kristeligt folkepartis gud har sin egen mening med det hele, men dog ikke med, at modernens liv kan være i fare. Og voldtægt er slet ikke hans bord.

Derfor indeholder forslaget om abortforbud nogle undtagelser, til trods for at disse undtagelser, som kristeligt folkeparti vil tillade, kan give præcis de samme billeder som

dem, fru Inge Krogh viser frem på skærmen. Ja, sandsynligvis er fru Inge Kroghs billeder, eftersom de er amerikanske, netop taget af aborter, som kristeligt folkeparti ville tillade. Det, hr. Jens Møller har sagt mundtligt og skriftligt om fostre, gælder også dem, som kristeligt folkepartis forslag ville tillade fjernet. Det er værd at slå fast.

Man anlægger i virkeligheden praktiske betragtninger, men i kristeligt folkepartis praktiske betragtninger indgår blot ikke sociale og andre forhold, som alene kvinden selv bør kunne beslutte om, og derved bliver kristeligt folkepartis praktiske betragtninger dybt reaktionære.

Vi ønsker ingen aborter. Der er ingen, der ønsker aborter. Aborter er ingen spøg. Men hvor forbudsprofeterne lader, som om aborterne forsvinder, hvis man forbyder dem, så er den praktiske kendsgerning, at aborterne er der alligevel; de bliver blot illegale. Samtidig bliver de i vidt omfang udført langt mere risikabelt, og der er en klar social slagside i forøgelsen af dødeligheden, invaliditeten, de kroniske underlivsbetændelser, og hvad der i øvrigt følger af illegale aborter.

Det er arbejderklassens kvinder, det først og fremmest går ud over. Før adgangen til abort først blev administrativt liberaliseret og senere legaliseret, var der årligt omkring 20.000 illegale aborter her i landet. Til trods for at der var hjemlet op til 8 års fængsel for den kvinde, der lod foretage en illegal abort, havde hver tredje voksne kvinde, i storbyerne hver anden, været det igennem, mange endda flere gange.

Det er et sådant misforhold, et sådant hykleri mellem lovgivningen og virkeligheden, kristeligt folkeparti vil tilbage til, med de alvorlige helbredsmæssige konsekvenser, det medfører, og med uønskede børn i hobe-tal i stedet for ønskebørn.

Vi ønsker ikke aborter, men de fjernes ikke ved forbud. Vi medvirker gerne til at begrænse deres antal. Det vil bl. a. ske ved en bedre seksualvejledning af de unge, bedre oplysning om og adgang til prævention uden bivirkninger, bedre sociale forhold for familien med det nyfødte barn, især den enlige moder, det vil først og fremmest sige en bedre daginstitutionsdækning, en kraftig indsats mod den gængse arbejdsgiverpraksis med at fyre gravide, for blot at nævne de mest nærliggende ting. Det ville mindske antallet af